

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
(πρώτο τμήμα)
της 19ης Μαρτίου 2013
Υπόθεση F-10/12

SF
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Ημερήσια αποζημίωση — Μετάθεση — Χορήγηση του ημερήσιας αποζημίωσης — Υπάλληλος ιδιοκτήτης ενδιαιτήματος ευρισκομένου στον νέο τόπο υπηρεσίας του — Απόδειξη ότι υποβλήθηκε σε έξοδα λόγω της προσωρινής εγκατάστασής στον νέο τόπο υπηρεσίας του»

Αντικείμενο: Προσφυγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, το οποίο έχει εφαρμογή στη Συνθήκη ΕΚΑΕ βάσει του άρθρου 106α της Συνθήκης αυτής, με την οποία ο SF ζητεί, κατ' ουσίαν, την ακύρωση της αποφάσεως της 24ης Μαΐου 2011 με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αρνήθηκε να του χορηγήσει το ευεργέτημα της ημερήσιας αποζημίωσης.

Απόφαση: Η προσφυγή απορρίπτεται. Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στο ήμισυ των δικαστικών εξόδων του SF. Ο SF φέρει κατά το ήμισυ τα δικαστικά του έξοδα.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Απόδοση δαπανών — Ημερήσια αποζημίωση — Προϋποθέσεις χορηγήσεως
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 20 και 71· παράρτημα VII, άρθρο 10 § 1)

2. Υπάλληλοι — Απόδοση δαπανών — Ημερήσια αποζημίωση — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Δαπάνες ή επιβαρύνσεις προκληθείσες από την αναγκαία μετακίνηση ή προσωρινή εγκατάσταση στον τόπο υπηρεσίας — Ο υπάλληλος φέρει το βάρος αποδείξεως — Σεβασμός εκ μέρους της Διοικήσεως της επιλογής ενδιαιτήματος από τον υπάλληλο
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 20· παράρτημα VII, άρθρο 10 § 1)

3. Υπάλληλοι — Απόδοση δαπανών — Ημερήσια αποζημίωση — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Δαπάνες προκληθείσες από την υποχρέωση διαμονής στον τόπο υπηρεσίας — Έννοια — Δαπάνες λόγω της ιδιότητας του υπαλλήλου ως κυρίου ακινήτου κειμένου στον νέο τόπο υπηρεσίας — Δεν εμπίπτουν
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 20· παράρτημα VII, άρθρο 10 § 1)

1. Ο σκοπός του άρθρου 71 του ΚΥΚ, που προβλέπει ότι ο υπάλληλος δικαιούται αποδόσεως των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε λόγω, μεταξύ άλλων, της μεταθέσεώς του, έγκειται στην αποτροπή του ενδεχομένου να φέρει μόνος του ο υπάλληλος τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε και τα οποία συνδέονται με την άσκηση των καθηκόντων του.

Με γνώμονα αυτόν ακριβώς τον σκοπό πρέπει να εφαρμόζεται το άρθρο 10, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, το οποίο προβλέπει τη χορήγηση ημερήσιας αποζημίωσης στον υπάλληλο που αποδεικνύει ότι είναι υποχρεωμένος να αλλάξει τόπο διαμονής για να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 20 του ΚΥΚ, δηλαδή να διαμένει στον τόπο της υπηρεσίας του ή σε τέτοια απόσταση από αυτόν, ώστε να μην παρεμποδίζεται στην άσκηση των καθηκόντων του.

Η χορήγηση της ημερήσιας αποζημίωσης εξαρτάται από δύο προϋποθέσεις: αφενός, την προϋπόθεση ότι ο υπάλληλος μεταβάλλει τον τόπο διαμονής του προκειμένου να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 20 του ΚΥΚ και, αφετέρου, την προϋπόθεση ότι ο υπάλληλος υποβάλλεται σε δαπάνες ή επιβαρύνσεις προκληθείσες από την αναγκαία μετακίνηση ή προσωρινή εγκατάσταση στον τόπο υπηρεσίας. Δεδομένου ότι οι δύο αυτές προϋποθέσεις είναι σωρευτικές, η ημερήσια αποζημίωση δεν μπορεί, ιδίως, να χορηγείται στον υπάλληλο που δεν αποδεικνύει ότι υποβλήθηκε σε τέτοιες δαπάνες ή επιβαρύνσεις.

Αντιθέτως, ο νομοθέτης της Ένωσης ουδέποτε εξάρτησε τη χορήγηση της ημερήσιας αποζημίωσης από την προϋπόθεση ότι ο οικείος υπάλληλος αποδεικνύει ότι ήταν υποχρεωμένος να διατηρεί προσωρινή διαμονή στον τόπο καταγωγής του ή στον προηγούμενο τόπο υπηρεσίας η οποία να αποτελεί επίσης, προσωρινώς, αιτία δαπανών. Τυχόν επιβολή από το θεσμικό όργανο της πρόσθετης προϋποθέσεως μιας «δεύτερης» δαπάνης, προκειμένου οι ενδιαφερόμενοι να μπορούν να τύχουν του ευεργετήματος της ημερήσιας αποζημίωσης, θα ήταν αντίθετη προς τη θεμελιώδη αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθώς και προς το γράμμα του άρθρου 10, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ.

Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, χωρίς αυτό να σημαίνει αυτομάτως αποκλεισμό, κατά παράβαση του ΚΥΚ, των μόνιμων υπαλλήλων από το ευεργέτημα της ημερήσιας αποζημίωσης, ότι μόνον τα πρόσωπα που συνδέονται με τα θεσμικά όργανα με προσωρινή σχέση εργασίας (δόκιμοι υπάλληλοι, έκτακτοι ή συμβασιούχοι υπάλληλοι, αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες) θα μπορούσαν να θεωρούνται προσωρινώς εγκατεστημένοι στον τόπο υπηρεσίας καθ' όσον χρόνο δεν έχει πραγματοποιηθεί η μετακόμιση. Πράγματι, αυτό που έχει αποφασιστική σημασία εν προκειμένω δεν είναι ο πρόσκαιρος χαρακτήρας της σχέσεως εργασίας, αλλά η σε σχέση με το ενδιαίτημα προσωρινή κατάσταση στην οποία βρίσκεται το πρόσωπο που υποχρεούται, από τον ΚΥΚ, να διαμένει στον τόπο υπηρεσίας στον οποίο κλήθηκε να ασκεί τα καθήκοντά του σε θεσμικό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης. Η προσωρινότητα του ενδιαιτήματος είναι πράγματι έννοια διαφορετική από τον προσωρινό χαρακτήρα της θέσεως εργασίας. Ο μόνιμος υπάλληλος που αλλάζει υπηρεσία πρέπει, επομένως, να μπορεί να θεωρείται προσωρινώς εγκατεστημένος στον τόπο της νέας του υπηρεσίας.

(βλ. σκέψεις 27 έως 29, 39 και 44)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 5 Φεβρουαρίου 1987, 280/85, Μουζουράκης κατά Κοινοβουλίου, σκέψεις 9 και 12

ΓΔΕΕ: 26 Σεπτεμβρίου 1990, T-48/89, Beltrante κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 28· 10 Ιουλίου 1992, T-63/91, Benzler κατά Επιτροπής, σκέψεις 20 και 21

2. Μολοντί, στο πλαίσιο αιτήσεως ημερήσιας αποζημίωσης, κατόπιν τοποθετήσεως υπαλλήλου σε νέα θέση, εναπόκειται στον εν λόγω υπάλληλο να αποδείξει ότι υποβλήθηκε σε δαπάνες ή επιβαρύνσεις προκληθείσες από την αναγκαία μετακίνηση ή προσωρινή εγκατάσταση στον τόπο υπηρεσίας, η Διοίκηση οφείλει να σεβασθεί την επιλογή του ενδιαφερομένου, δηλαδή την ελεύθερη

απόφασή του να ενδιαιτάται, κατά το χρονικό αυτό διάστημα, όπως το εννοεί. Επομένως, πλην της περιπτώσεως σοβαρών υπονοιών και προφανών ενδείξεων ως προς την έλλειψη πραγματικής αντιστοιχίας μεταξύ των προβαλλομένων δαπανών και της πραγματικής καταστάσεως του ενδιαφερομένου, δεν έχει λόγο η Διοίκηση να θέτει υπό αμφισβήτηση την επιλογή του υπαλλήλου, που μπορεί να συνίσταται στη διατήρηση προσωρινής στέγης για την οποία υποβάλλεται σε δαπάνες, παραδείγματος χάριν σε δωμάτιο ξενοδοχείου ή σε επιπλωμένο διαμέρισμα που μισθώνει, ή δεν εκτίθεται σε τέτοιες δαπάνες, παραδείγματος χάριν διαμένοντας στην οικία μέλους της οικογένειάς του ή φίλου ή ακόμη και σε ιδιόκτητο διαμέρισμα.

(βλ. σκέψη 30)

3. Στο πλαίσιο αιτήσεως ημερήσιας αποζημιώσεως, κατόπιν τοποθέτησεως υπαλλήλου σε νέα θέση, οι δαπάνες που ο υπάλληλος οφείλει εν πάση περιπτώσει να αναλαμβάνει ως ιδιοκτήτης ακινήτου κειμένου στον τόπο υπηρεσίας, όπως είναι οι δαπάνες αποπληρωμής ενυπόθηκου δανείου συναφθέντος για την αγορά του εν λόγω διαμερίσματος, τις δαπάνες διαχειρίσεως, συντηρήσεως ή παροχής ηλεκτρικού ρεύματος, δεν μπορούν να θεωρηθούν δαπάνες συνδεόμενες με την υποχρέωση διαμονής που θέτει το άρθρο 20 του ΚΥΚ.

Για να τύχει της ημερήσιας αποζημιώσεως, ο υπάλληλος οφείλει να αποδείξει ότι υποβλήθηκε σε δαπάνες συνδεόμενες με την υποχρέωση διαμονής στον τόπο υπηρεσίας του και όχι με υποχρεώσεις απορρέουσες από την ιδιότητά του ως ιδιοκτήτη ακινήτου κειμένου σε αυτόν τον τόπο.

(βλ. σκέψεις 33 και 34)